

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА ФИНАНСИТЕ

№ 11-03-0125

София, 17.11.1998 год.

38
КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД
В. № 34/в. 9. 23/98
Дата 05.10.1998

к. 9.23/98

ДО
КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

СТ А Н О В И Щ Е

ОТ МУРАВЕЙ РАДЕВ - МИНИСТЪР НА ФИНАНСИТЕ
ПО: Конституционно дело N 23/1998 год.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДА КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

По повод искането на Главния прокурор на Република България за установяване противоконституционност на разпоредбата на § 36 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за концесиите, Министерството на финансите изразява следното становище:

По силата на чл.2, ал.3 от Закона за концесиите, определянето на концесионера се извършва по три начина: конкурс, търг, или пряко определяне на концесионера в установените със закон случаи.

Атакуваната от Главния прокурор на Републиката разпоредба на § 36 от ПЗР на Закона за концесиите е приета през 1997 год. със Закона за изменение и допълнение на Закона за концесиите. Тя предвижда определянето на концесионера да се извършва пряко от Министерския съвет и това е една от хипотезите по прилагането на чл.2, ал.3, т.2 от Закона за концесиите. Подобни хипотези са случаите на § 2, ал.2 от ПЗР на Закона за концесиите и § 5а, § 5б и § 5в от ДР на Закона за преобразуване и приватизация на държавни и общински предприятия (ЗППДОП). Общото при всички тях е, че концесионното право се предоставя на лица, които са икономически свързани, или са правоприменици на едноличните търговски дружества с държавно имущество и държавните предприятия по смисъла на чл.62, ал.3 от Търговския закон. В тези случаи концесионните права са придобити и осъществявани по право и законодателят напълно логично е предвидил възможността

за пряко определяне на концесионера след като те престанат да имат качеството си на държавни предприятия. Във всички тези случаи концесията е свързана с основната дейност на дружеството. Разделянето на предприятието от придобитото и осъществявано до този момент „ex lege“ концесионно право и респ. определянето на концесионера чрез прилагане на състезателното начало е лишено от икономическа логика. Подобен подход би затруднил в изключителна степен приватизационния процес в тези предприятия и водим от това съображение, законодателят е предвидил възможността в определени със закон случаи, Министерският съвет да определя пряко концесионера.

Вторият ни аргумент е свързан с обстоятелството, че както в случаите, предвидени в ЗППДОП, така и при прякото определяне на концесионера по реда на § 36 от ПЗР на Закона за концесиите, е налице прехвърляне на упражнявано вече право от един субект на друг. Упражняваното от държавното предприятие право се прехвърля от Министерския съвет на друго предприятие, като е налице законното изискване на икономическа и правна връзка между двата субекта. Само в случаите на учредяване на концесионно право, което не е било упражнявано досега е оправдано прилагането на състезателното начало.

В искането на Главния прокурор не е отчетено обстоятелството, че държавното предприятие встъпва в смесеното предприятие именно в качеството си на лице по § 3, ал.1 от ПЗР на Закона за концесиите. То е придобило и осъществява концесионното право по силата на закона. По решение на Министерския съвет, това право може да се предостави на друг субект само като концесия, защото по отношение на този субект, вече не е налице условието по § 3, ал.1 от ПЗР на Закона за концесиите (100% държавен капитал). Същевременно тази концесия не може да се предостави на неограничен брой кандидати, защото държавното предприятие, придобило и осъществяващо правата си върху обектите по чл.4 и дейностите по чл.5 от Закона за концесиите, е реализирало конституционното си право на свободна стопанска инициатива като е създадо смесено търговско дружество. Ако Министерският съвет бъде задължен да обяви търг или конкурс за правото, титуляр на което е държавното предприятие, той би следвало да лиши титуляра му от това право. Подобна хипотеза не е предвидена в законодателството ни. На практика предложението на Главния прокурор на Републиката за обявяване на разпоредбата на §36 от ПЗР на ЗК за противоконституционна и въвеждане на състезателно начало по отношение на концесионни права, които си имат титуляр, би влязло

в пряко противоречие с нормата на § 3, ал.1 от ПЗР на Закона за концесиите. Изключението от принципа, че не се предоставят концесии за права върху обекти по чл.4 и права по чл.5 от ЗК, придобити и осъществявани от еднолични търговски дружества с държавно имущество и държавни предприятия, предвидено в § 3б от ПЗР на Закона за концесиите, практически е наложено от необходимостта да се спази изискването на чл.19 от Конституцията за свобода на стопанската инициатива и еднакви условия за стопанска дейност на всички юридически лица. Обявяването на този текст за противоконституционен ще лиши държавните предприятия, упражняващи по силата на закона визираните права, от възможността за стопанско сдружаване при упражняването на тези права.

Предвид горното, Министерството на финансите изразява становище, че разпоредбата на § 3б от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за концесиите е съобразена с Конституцията и не противоречи на нейните текстове.

МИНИСТЪР:

